

[Forsvarsministeren.]

ligeholdt Stand for Øjeblikket. Jeg har for ikke længe siden faaet en Indberetning om, at Skibene i det væsentlige maa anses for ret vel vedligeholdte.

Men, som sagt, hvad vi mener om hele det militære Spørgsmaal i 1928, findes i det Lovforslag, jeg her har fremsat paa Regeringens Vegne, et Lovforslag, som jeg haaber maa komme igennem, naar vi har haft noget mere Tid til Behandling af det, altsaa i næste Samling, saaledes at i alt Fald visse Ændringer i Systemet fra 1922 maa kunne gennemføres, og saaledes at Rammerne fastlægges, passer til de enkelte Konti.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg skal selvfølgelig ikke blande mig i den Debat, der føres imellem min højtærede Kollega Forsvarsministeren og andre. Men en bestemt Bemærkning af det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen bringer mig til at tage Ordet. Det ærede Medlem anførte, at jeg ved Forelæggelsen af Finanslovforslaget havde sagt, at de militære Budgetter maatte betragtes som Normalbudgetter. Det ærede Medlem undlod imidlertid at nævne, i hvilken Forbindelse denne Udtalelse var fremkommet. Den fremkom i Forbindelse med en Paavisning fra min Side af, at de Nedsættelser, der var foretaget ekstraordinært i Fjor, ikke kunde gentages i Aar, naar vi skulde holde os til Normalbudgettet, som vi gik ud fra ved Gennemførelsen af Forsvarslovene af 1922, og at vi altsaa ved at vende tilbage fra disse Nedsættelser til de normale budgetmæssige Beløb maatte siges at vende tilbage til et normalt Budget.

Der laa jo i denne Udtalelse ikke det allermindste om, hvorvidt jeg anser dette Budget for tilstrækkeligt i Henseende til de Punkter, der her er Tale om: Marinens Nybygnings- og Vedligeholdelseskonto. Jeg anser i og for sig lige saa lidt som mine Kolleger i Regeringen dette Budget for tilstrækkeligt; og det har ogsaa den højtærede Forsvarsminister paa Regeringens Vegne givet et tydeligt Udtryk for i en Række Udtalelser her i Tinget, og særlig ved sine Udtalelser ved Forelæggelsen af Lovforslaget om Rigets Forsvar. Vi anser ikke Budgettet for tilstrækkeligt. Og om end vi finder, at vi, indtil en ny Lov er vedtaget, maa holde os indenfor den finansielle Ramme, som var forudsat ved Forsvarslovene af 1922, saa er vi sindede at faa forøgede Bevillinger hertil, saaledes som det ogsaa skulde ske efter Lovforslaget om Rigets Forsvar, ganske vist i Forbindelse med de af finansielle Grunde fremkomne Forslag om Besparelser

paa andre Omraader. Det ærede Medlem har altsaa lagt en helt anden Betydning ind i mine Udtalelser om Normalbudgettet end den, der i Virkeligheden laa deri.

Dahlgaard: Jeg anbefaler de af Socialdemokratiet og det radikale Venstre stillede Ændringsforslag om Besparelser ved midlertidig Nedsættelse af Uddannelsestiden for de værnepligtige og ved Indskrænkning af Genindkaldelsesstyrken. Og jeg beklager meget, at den højtærede Forsvarsminister ikke har kunnet tiltræde selv saa beskedne Besparelsesforslag. Indenfor mit Parti — og jeg skulde tro, det samme gælder Socialdemokratiet — har der været Ænske om at foreslaa langt større Besparelser end dem, der her er Tale om. Naar vi imidlertid har indskrænket os til de foreliggende Ændringsforslag, saa ligger heri netop, hvad enten den højtærede Minister vil tro det eller ikke, en Imødekommenhed overfor ham, en Imødekommenhed derved, at disse Ændringsforslag gaar ud paa Indskrænkninger af en saadan Art, at den højtærede Forsvarsminister, som det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen ogsaa har anført, selv har erkendt, at de var forsvarlige.

Dette har den højtærede Forsvarsminister erklæret ved Forsvarslovforslagets første Behandling. Han henviste den Gang til, at en saadan Uddannelsestid som den, han foreslog, er tilstrækkelig i Sverige, og at Uddannelsestiden i Norge er langt kortere. Disse Besparelser var forsvarlige for den højtærede Minister, naar han forhandlede om Forsvarslovforslaget, hvor der var Tale om at bruge de sparede Penge til andet militært Formaal. Men nu er disse Besparelser uforsvarlige, naar man, som det er Tilfældet ifølge de her af Mindretallet stillede Ændringsforslag, vil spare Pengene.

Den højtærede Minister maa erindre, at naar vi har stillet disse Ændringsforslag, har vi stillet dem paa den Baggrund, som den højtærede Ministers eget Parti har skabt ved forud for sidste Valg og gennem hele sidste Aar at erklære, at Parikronen skal respekteres ogsaa paa det militære Omraade. Ifølge dette Standpunkt havde vi god Grund til at mene, at naar vi foreslog saa beskedne Besparelser som dem, vi her foreslaar, saa vilde de blive modtaget med Velvillie af den højtærede Minister.

Ministeren indvender nu imod vore Ændringsforslag det rent formelle, at han ikke synes om, at der sker Ændring i Forsvarslovene paa Finansloven; han vil ikke være med til en saadan Lovgivning. Jeg skal herom sige, at det har altid været